

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
4390-13

meddelad i Stockholm den 28 november 2014

KLAGANDE

AA

Ombud: Förbundsjurist Phillip Eldon
LO-TCO Rättsskydd AB
Box 1155
111 81 Stockholm

MOTPART

Arbetsförmedlingen
113 99 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Jönköpings dom den 18 april 2013 i mål nr 1939-12, se bilaga (här borttagen)

SAKEN

Återkallelse av anvisning enligt förordningen om jobb- och utvecklingsgarantin

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 152526

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

BAKGRUND

Arbetsförmedlingen beslutade den 21 september 2010 att återkalla AAs anvisning till jobb- och utvecklingsgarantin med motiveringen att han misskött sig och stört verksamheten hos den anordnare där han sysselsatts som deltagare i fas tre. Vid Arbetsförmedlingens omprövning avslogs AAs begäran om ändring av beslutet.

AA överklagade beslutet och anförde bl.a. att han fått diagnosen Aspergers syndrom och att det förklarar de beteenden som han uppvisat. Förvaltningsrätten i Linköping avslog överklagandet.

Kammarrätten i Jönköping vägrade prövningstillstånd. Högsta förvaltningsdomstolen meddelade därefter AA prövningstillstånd för prövning i kammarrätten genom beslut den 12 juni 2012.

I det nu överklagade avgörandet avslog kammarrätten AAs överklagande.

YRKANDE M.M.

AA fullföljer sin talan.

Arbetsförmedlingen bestrider bifall till överklagandet.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser i den lydelse som gäller i målet

Av 1 § andra stycket förordningen (2007:414) om jobb- och utvecklingsgarantin framgår att syftet med det arbetsmarknadspolitiska programmet jobb- och utvecklingsgarantin är att erbjuda personer som varit arbetslösa under lång tid individuellt utformade insatser för att de så snabbt som möjligt ska få arbete.

Enligt 2 § ska Arbetsförmedlingen inom ramen för jobb- och utvecklingsgarantin kartlägga vilka insatser deltagaren behöver för att kunna stärka sin position på arbetsmarknaden och lämna det stöd som deltagaren bedöms behöva för att uppfylla vad som överenskommit i den individuella handlingsplan som ska ha upprättats enligt 6 § förordningen (2000:628) om den arbetsmarknadspolitiska verksamheten.

Enligt 9 § första stycket förordningen om den arbetsmarknadspolitiska verksamheten får en anvisning till ett arbetsmarknadspolitiskt program göras endast om den framstår som lämplig både för den enskilde och ur ett övergripande arbetsmarknadspolitiskt perspektiv.

Enligt 15 § första stycket 2 förordningen om jobb- och utvecklingsgarantin ska en anvisning till programmet återkallas om den som anvisats missköter sig eller stör verksamheten. Det framgår av 16 § att om en anvisning återkallats på denna grund den enskilde inte på nytt får anvisas till programmet.

Det följer av 4 § första stycket förordningen (1996:1100) om aktivitetsstöd att en återkallelse av en anvisning till jobb- och utvecklingsgarantin leder till att den enskilde inte längre kan få ekonomiskt stöd för sin försörjning i form av aktivitetsstöd.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

I likhet med kammarrätten finner Högsta förvaltningsdomstolen att AA har uppvisat ett sådant faktiskt beteende som innebär att han har misskött sig och stört verksamheten.

Den fråga som aktualiseras i målet är om bedömningen enligt 15 § första stycket 2 förordningen om jobb- och utvecklingsgarantin enbart tar sikte på den enskildes faktiska beteende eller om hänsyn också kan tas till förekomsten av psykiska funktionshinder.

Mål nr
4390-13

Arbetsförmedlingen ska återkalla en anvisning om något av rekvisiten i 15 § första stycket 2 förordningen om jobb- och utvecklingsgarantin är uppfyllda. Utgångspunkten är således att detta ska ske även när beteendet är en följd av deltagarens psykiska funktionshinder.

En anvisning till ett arbetsmarknadspolitiskt program får göras endast om den framstår som lämplig för den enskilde. Därutöver gäller att det inom jobb- och utvecklingsgarantin ska erbjudas individuellt utformade insatser. Det åligger Arbetsförmedlingen att inom ramen för jobb- och utvecklingsgarantin lämna det stöd som deltagaren bedöms behöva för att uppfylla vad som överenskommit i den individuella handlingsplanen. Mot denna bakgrund måste vid en prövning enligt 15 § första stycket 2 förordningen om jobb- och utvecklingsgarantin hänsyn även tas till lämpligheten av anvisad sysselsättning.

AA hade inte fått diagnosen Aspergers syndrom när han anvisades den aktuella sysselsättningsplatsen och enligt vad utredningen i målet visar hade Arbetsförmedlingen inte vetskap om diagnosen när återkallelsen beslutades. Arbetsförmedlingen var dock medveten om de sociala svårigheter som hans funktionshinder gav upphov till. Utredningen i målet ger inte stöd för att den anvisade sysselsättningen var olämplig med hänsyn till vad Arbetsförmedlingen känt till om AA. Överklagandet ska därför avslås.

I avgörandet har deltagit justitieråden Henrik Jermsten, Anita Saldén Enérus, Erik Nymansson, Thomas Bull och Per Classon.

Målet har föredragits av justitiesekreteraren Camilla Mundt.